PHẬT THUYẾT ĐẠI THỪA VÔ LƯỢNG THỌ
TRANG NGHIÊM THANH TỊNH BÌNH ĐẲNG GIÁC KINH
Người giảng: Lão Pháp Sư Tịnh Không
Tập 291

Kinh văn: "**Đắc văn như thị, chủng chủng thanh dĩ, kỳ tâm thanh tịnh. Vô chư phân biệt, chánh trực bình đẳng, thành thục thiện căn. Tùy kỳ sở văn, dữ pháp tương ứng**".

Đây là một đoạn nhỏ, đoạn này là nói "*nghe âm thanh được lợi ích*". Bên trên đã nói là sóng trong ao nước thất bảo ở Thế giới Tây Phương tự nhiên phát ra âm thanh, tuyên thuyết vô lượng vô biên pháp môn. Đây là nói chúng vô tình thuyết pháp, chúng ta thông thường gọi là lục trần thuyết pháp. Lục trần này là sắc - thanh - hương - vị - xúc - pháp. Thế giới Tây Phương lục trần thuyết pháp đầy khắp cõi nước, ao nước, rừng cây đều diễn diệu pháp. Thế gian này của chúng ta so sánh với Thế giới Cực Lạc thì có điều gì khác nhau? Thực tại mà nói, thế gian này của chúng ta lục trần cũng đang thuyết pháp, cùng với Thế giới Cực Lạc chẳng có gì khác, chỉ là cư dân ở thế gian này của chúng ta (nhân dân mà trên Kinh thường hay nói) phiền não nghiệp chướng tập khí quá nặng. Phiền não nghiệp chướng tập khí này rất nặng, rõ ràng lục trần đang thuyết pháp giống như Thế giới Tây Phương nhưng chúng ta không nhìn thấy, chẳng nghe được, căn tánh giống như bị mê muội, không có cách nào để biết được lục trần hay là âm thanh hay là hình sắc đang biểu pháp. Sự việc này ngày xưa ở Trung Quốc, Tông môn Giáo hạ xác thực là có những vị Đại đức tu hành đến một công phu nhất định cũng có thể giác ngộ ra được, thậm chí các Ngài giác ngộ ngay trong lục trần, nhìn thấy sắc tướng mà khai ngộ, nghe âm thanh cũng có thể khai ngộ. Những trường hợp này trong lịch sử đều có ghi chép. Cho nên nói rõ lục trần ở thế gian này của chúng ta không phải là không thuyết pháp, nhưng chỉ có số ít người tâm địa thanh tịnh đến một trình độ nhất định thì họ biết được.

Cũng là một cơ duyên rất ngẫu nhiên, tôi xem được bản báo cáo của các nhà khoa học Nhật Bản thời cận đại, lần đầu họ nhìn thấy hoa tuyết trong mùa đông, hình dạng của hoa tuyết vô cùng đẹp, nhưng từ trước đến giờ chưa có sự kết tinh giống nhau của hai hoa tuyết, họ cứ mãi nghi hoặc về sự việc này, tại vì sao mà không nhìn thấy hai hoa tuyết kết tinh giống nhau? Cho nên liền nghĩ đến việc nước cũng có thể xuất hiện sự kết tinh như vậy, thế là họ liền đi làm thí nghiệm, đem nước để vào trong tủ lạnh cho đông lại, để cho nước đóng thành băng, xem

chúng có xuất hiện sự kết tinh hoa tuyết không? Thí nghiệm rất nhiều lần, trải qua khoảng thời gian khoảng hai - ba tháng, quả nhiên phát hiện ra, nhìn thấy sự kết tinh của nước. Sự kết tinh của nước ở mỗi nơi là không giống nhau. Nước biển, nước sông, nước giếng, nước suối, phổ biến nhất là nước máy ở trong thành phố, cả thảy đều mang đi thí nghiệm, mấy năm nay đã tích lũy rất nhiều báo cáo thành tích, xác thực chứng minh là nước có thể xem, nước biết xem, biết nghe, nước hiểu được ý nghĩ của con người. Chúng ta đem ý niệm thiện truyền cho nước thì kết tinh của nước vô cùng đẹp, kết tinh của ý niệm bất thiện thì không đẹp, rất là xấu. Kết quả của thí nghiệm, Tiến sĩ Giang Bổn Thắng nói rằng, chỉ sau khi nước nghe được hai câu nói "**thương yêu**" và "**cảm ân**" thì kết quả phản ứng vô cùng đẹp, lần nào cũng giống như vậy. Dùng các kiểu ngôn ngữ không giống nhau để bày tỏ, sự kết tinh đều rất đẹp. Hình như là bất kỳ chữ viết của ngôn ngữ nào, nước đều có thể xem được, nước có thể hiểu được. Chữ viết nước ngoài, chúng ta xem không hiểu, nhưng nước thì hiểu. Cho nên, việc này là một hiện tượng không thể nghĩ bàn.

Mấy năm gần đây, chúng tôi cũng đi khắp nơi tặng chữ "yêu thương". Hình như là hai năm trước, chúng tôi đã cho in chữ "Ái" rất lớn, in khoảng mấy chục ngàn bản, gửi tặng khắp nơi trên toàn thế giới. Bản gốc của chúng tôi (các bản hiện nay là bản được in lại, không phải bản gốc) đã tặng cho Thủ tướng Ngô rồi. Bản của ông ấy mới đúng là bản gốc, không phải là bản in lại, những bản khác đều là bản chúng tôi in lại rất là nhiều để đem đi tặng. Việc này cùng với thí nghiệm của Tiến sĩ Giang Bổn Thắng tình cờ trùng hợp. Công việc này chúng tôi đã làm được hai, ba năm rồi. Vào khoảng ba, bốn tháng trước, tôi mới xem bản báo cáo của Tiến sĩ Giang Bổn Thắng, năm ngoái thì vẫn chưa biết bản báo cáo của ông. Nếu như biết được, năm ngoái tôi đi Nhật hai lần thì tôi sẽ đi thăm ông ấy. Hiện nay tôi cũng đã liên lạc rồi, đích thực khẳng định là ông ấy có làm thí nghiệm đối với nước.

Cái chân lý trong vũ trụ vĩnh hằng không thay đổi đó là lòng yêu thương, sự cảm ân. Cho nên lần này Phó cư sĩ phát tâm làm rất nhiều áo thun, tôi thấy khi các bạn mặc áo vào, phía trước là chữ "ái", phía sau là chữ "cảm ân", đây là phần in bằng chữ. Phần in này vẫn chưa lớn, nên in lớn chút nữa, hy vọng là chúng ta thường xuyên đặt chữ "ái" và chữ "cảm ân" ở trong tâm, nó sẽ có tác dụng không thể nghĩ bàn.

Việc này mọi người có thể làm thí nghiệm. Ở trong nhà của các bạn đều có tủ lạnh, dùng chữ "ái" dán vào trong tủ lạnh, mùi vị thực phẩm ở trong tủ lạnh

của các bạn thì không như nhau. Các bạn có thể làm thí nghiệm, nếu như trong nhà bạn có hai cái tủ lạnh, một cái thì dán chữ "ái", một cái thì không có dán, bạn xem thử kết quả của hai cái tủ lạnh này có giống nhau hay không? Để cùng loại thức ăn giống nhau, để từ một tuần lễ trở lên, sau đó bạn lấy ra xem thử, nó sẽ chẳng như nhau. Sự việc này người nước ngoài gọi là từ trường. Cho nên tất cả vạn sự vạn vật cùng với những lời đã nói trong "Kinh Lăng Nghiêm" là hoàn toàn tương ưng. Trong "Kinh Lăng Nghiêm" nói với chúng ta là "*thế giới vi trần*". Vi trần là vật thể nhỏ vô cùng, mắt thường của chúng ta không có cách nào nhìn thấy được. "*Nhân tâm thành thể*", tâm có đức có năng, đức năng của nó là bất sanh bất diệt, đức năng của nó là vĩnh hằng, hơn nữa cái đức năng này là phổ biến khắp mọi nơi, phổ biến khắp mọi lúc.

Giống như ở phía trước tôi đã nêu ra cho quý vị một thí dụ, các bạn có thể nhận thức được, chúng ta chẳng có cách gì tưởng tượng, giống như chúng ta dùng sóng điện từ làm thí dụ, đây là đức năng của nó. Cái thân thể này của chúng ta, tất cả vạn vật, vật thể cũng giống như là sự tiếp nhận sóng của cái máy điện từ này vậy, con người chúng ta cũng có thể tiếp nhận, nước cũng có thể tiếp nhận, bàn, ghế, cửa ván, đèn cũng có thể tiếp nhận. Do đó, Tiến sĩ Giang Bổn Thắng khuyến cáo người dân trên toàn thế giới, hy vọng là chúng ta dùng thiện tâm đối đãi với tất cả vạn vật, để đối người, đối sự, đối vật thì sự báo đáp cũng là tốt đẹp; tuyệt đối không nên dùng niệm ác, ý ác để đối đãi tất cả chúng sanh, sự báo đáp này sẽ là vô cùng xấu.

Giống như đạo lý này, lần này mọi người đã trải qua trận truyền nhiễm bệnh SARS. Tôi nghe nói bệnh SARS là do nó biến đổi gen, đã biến đổi mười mấy lần, càng biến đổi nó càng độc. Nguyên nhân là gì? Là do chúng ta dùng tâm bất thiện để đối xử với chúng. Bạn xem thông tin hàng ngày ở trên báo, chúng ta muốn giết chết virus gây bệnh này, muốn tiêu diệt căn bệnh này, cái ý niệm này thật là ác. Lúc khởi lên cái ý niệm này thì căn bệnh SARS lập tức nhận được cái thông tin này, nó liền biến đổi độc hại hơn. Cho nên sự độc hại của nó là sanh ra từ đâu? Là do chúng ta tạo ra cho nó. Bạn xem, con người chúng ta nhiều như vậy truyền cho chúng loại cái ý niệm ác này, chúng càng thay đổi càng độc hại. Đạo lý chính là như vậy. Nếu như chúng ta thay đổi ý niệm này, dùng phương pháp hòa bình để đối xử với chúng thì bệnh sẽ nhanh chóng tiêu mất. Lúc căn bệnh truyền nhiễm này mới vừa được phát hiện, có người hỏi tôi, vào lúc đó tôi dự đoán sẽ không kéo dài quá một tháng, kết quả chẳng ngờ tới là nó kéo dài hơn ba tháng. Thực tại mà nói, tuyệt đối không thể kéo dài hơn một tháng, tại sao lại kéo dài đến ba

tháng? Chính là sự độc hại của nhiều người chúng ta ở thế giới này đã truyền sang cho chúng, nên chúng đã trở nên rất độc. Bạn nói xem, có bị oan hay không?

Đông y và Tây y thật sự là khác nhau. Tây y thì họ chẳng hiểu được đạo lý này. Tây y thật sự là muốn tiêu độc, tiêu là tiêu diệt, còn Đông y thì không nói tiêu độc mà nói giải độc, hóa giải. Bạn xem, tâm và ngôn ngữ đều là hòa dịu.

Ngày nay chúng ta nói nhân quyền, con người có quyền sanh tồn, vi khuẩn cũng có quyền giống như vậy, tại sao chúng ta lại có thể tùy tiện ức hiếp chúng chứ? Phải biết sống chung hòa bình với chúng, sống chung hòa thuận, hợp tác lẫn nhau, chúng ta dùng tâm thương yêu thì sự độc hại của chúng sẽ được hóa giải. Đạo lý này cùng với đạo lý của việc thí nghiệm sự kết tinh của nước là như nhau. Chúng ta dùng tâm sân hận thì sự kết tinh của nước rất là xấu xí; một niệm hồi tâm, dùng tâm hoan hỷ, dùng tâm yêu thương đối xử với chúng, bạn dùng kính hiển vi để xem thì thấy nó đã biến đổi tốt rồi, tùy theo ý nghĩ của chúng ta mà chúng thay đổi. Đạo lý là như vậy.

Những người ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc tâm địa thanh tịnh, không thanh tịnh thì họ không thể vãng sanh. Vãng sanh Thế giới Tây Phương Cực Lạc, điều quan trọng nhất chính là tâm thanh tịnh. Trong Kinh cũng đã nhắc cho chúng ta: "*Tâm tịnh thì cõi Phật tịnh*". Hoàn cảnh vật chất ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc cùng với trên quả địa cầu này của chúng ta chẳng khác nhau. Tổ sư Đại đức thường hay nói: "*Tịnh Độ là nơi đây, nơi đây chính là Tịnh Độ*". Lời nói này chẳng có sai, xác thực là giống nhau.

Tại sao Thế giới Tây Phương đều là chúng bảo trang nghiêm, còn thế giới này của chúng ta đã biến hiện ra hình dáng như vậy, đất cát, gạch ngói? Bạn hiểu được sự biến hóa của kết tinh nước thì bạn bỗng nhiên ngộ ra. Những người ở Thế giới Tây Phương Cực Lạc tâm thiện, tư tưởng thiện, hành vi thiện, cho nên hoàn cảnh vật chất đều rất là tốt đẹp, đều trở nên rất đẹp. Cư dân ở thế giới này của chúng ta tâm bất thiện, ý niệm bất thiện, hành vi bất thiện, cho nên phản ứng của nó vô cùng xấu. Đạo lý chính là như vậy.

Phật thường hay nói ở trong Kinh: "*Cảnh tùy tâm chuyển*", điều này đã được chứng minh rồi. Cảnh chính là hoàn cảnh vật chất. Hoàn cảnh vật chất thì tùy theo tâm của chúng ta mà chuyển. "*Y báo tùy theo chánh báo chuyển*". Chúng ta hiểu được đạo lý này thì chúng ta mới có thể chuyển cảnh giới của mình, sự tu hành của chúng ta mới có công phu. Trước tiên, sự chuyển đổi rõ ràng nhất là chuyển tướng mạo của bạn, tiếp theo là thể chất của bạn thay đổi. Lúc chưa học Phật, trên

người có rất nhiều bệnh. Học Phật công phu đắc lực rồi, cái thân này bệnh không còn nữa. Tại sao không còn nữa? Vì ý niệm của bạn đã chuyển rồi, thân thể con người, nước chiếm hết bảy mươi phần trăm, tất cả tế bào trên cái thân này chuyển biến toàn bộ, đều chuyển biến thành kết tinh đẹp nhất (như thí nghiệm nước kết tinh của Tiến sĩ Giang Bổn Thắng), thân thể của bạn làm sao mà không khỏe được chứ? Cho nên, con người không nên có niệm ác. Chúng ta lấy ác niệm ác hạnh để đối xử với người khác, điều này tôi thường hay nói, người ta chịu thiệt hại ba phần, bản thân mình chịu thiệt hại bảy phần. Lợi bất cập hại, hại người chưa được nhưng mình lại bị hại trước tiên.

Học Phật phải có trí huệ. Trí huệ khai thì chuyển cảnh giới. Từ bản thân chúng ta sau đó mở rộng ra đến gia đình rồi đến hàng xóm. Điều này ở trong Kinh điển Phật thường hay dạy bảo chúng ta: "*Thọ trì đọc tụng, vì người diễn nói*". Diễn là biểu diễn, làm cho người khác xem. Hiện nay, khuyết điểm chung của chúng sanh ở thế gian này là ưa giả dối, không những dối gạt người khác mà còn dối gạt chính mình, điều này Phật nói ở trong Kinh là "kẻ đáng thương xót", cho nên chúng ta phải học sự chân thành.

Hiện nay, tâm con người không thanh tịnh, nhiễm ô nghiêm trọng, xác thực là có không ít người đã cảm xúc sâu sắc đến hoàn cảnh ô nhiễm đe dọa nghiêm trọng đến sự sống còn của chúng ta, điều này đã bị phát hiện. Hoàn cảnh tại sao bị nhiễm ô vậy? Đều là do con người gây ra, công thương nghiệp phát triển đã đốt cháy bầu không khí này, đây đều là chất độc, cực độc. Bạn xem, một ngày có bao nhiêu chất độc mà các nhà máy đã thải ra, do xe ô tô thải ra, do máy bay thải ra. Loại khí độc này bao quanh quả địa cầu, nó ở trên bầu trời cao. Các nhà khoa học nói với chúng ta, nó cũng có điểm bão hòa. Nếu như đạt đến điểm bão hòa thì bầu trời này không thể chịu đựng được nữa, nó sẽ rơi xuống lại. Rơi xuống lại thì thật khủng khiếp, đó thật sự là ngày tận thế. Những thứ này sau khi rơi xuống, đó là một mảng chết chóc, không những là động vật không thể sống sót mà thực vật cũng không thể sống sót, cho nên có người nói đây là ngày tàn của thế giới có thể là cái bầu không khí cực độc này. Điều này có thể xảy ra, thật sự là hủy diệt nhân loại. Đây chính là do con người gây ra. Phá hoại sinh thái tự nhiên, phá hoại sự cân bằng sinh thái, chúng ta sẽ gánh chịu tai họa của thiên nhiên.

Thật ra tai họa của thiên nhiên đều là do con người gây ra. Ở trong Kinh, Phật nói với chúng ta điều cương yếu. Trong "Kinh Lăng Nghiêm", Phật nói rất rõ ràng, tâm tham thì chiêu cảm nạn nước, sân hận chiêu cảm nạn lửa, ngu si chiêu cảm nạn gió, kiêu mạn bất bình cao thấp chiêu cảm nạn động đất. Điều này

người thế gian thông thường gọi là tai họa thiên nhiên, nó có nguyên nhân chứ không phải là tự nhiên, là do tham, sân, si, mạn đã chiêu cảm. Sát sanh ăn thịt thì chiêu cảm nạn đao binh, điều này các đồng tu học Phật chúng ta đều biết rất rõ. Chư vị Tổ sư Đại đức xưa nay thường hay khuyên dạy chúng ta, đến trong Kinh Phật cũng đều nói như vậy: Nếu chúng ta muốn tránh được tất cả chiến tranh trên thế gian này (đao binh kiếp chính là chiến tranh), muốn thế giới này vĩnh viễn không có chiến tranh thì trừ phi chúng sanh không ăn thịt nữa. Chúng sanh chúng ta từ nay về sau đều không ăn thịt thì thế gian sẽ không còn chiến tranh. Đây gọi là nhân họa. Nhân họa chính là do chúng ta tùy tiện giết hại chúng sanh. Trong tâm chúng sanh thì chẳng chấp nhận nhưng chúng không có đủ sức để phản kháng. Hôm nay chúng bị bạn giết, nỗi oán hận này vĩnh viễn không thể hóa giải, chúng sẽ tìm cơ hội để báo thù, đến khi chúng được tái sanh lại làm kiếp người thì bạn lại phải đối đầu với oan gia.

Cho nên chúng ta học Phật, hôm nay có vài vị đồng tu đến hỏi tôi, tại sao những vị đó học Phật lại có quá nhiều sự trở ngại? Sự chướng ngại này là điều tất nhiên, trong quá khứ và đời này, bạn hãy thử nghĩ xem, bạn đã vô tình hay cố ý giết hại bao nhiêu chúng sanh? Những chúng sanh này tuyệt đối không bao giờ nói chúng vui vẻ đồng ý cúng dường mạng của chúng cho bạn, không có đạo lý này. Bạn xem, khi bạn giết một con gà, hiện giờ thì không nhìn thấy được, ngày xưa ở nhà quê có nuôi gà, bạn muốn giết chúng, chúng biết được liền bay đi, chạy đi khắp nơi để mà thoát mạng. Bạn biết điều này mà. Bạn nhìn thấy hiện tượng này của chúng thì bạn liền hiểu được, chúng chẳng cam tâm tình nguyện cúng dường mạng của chúng cho bạn. Hay nói cách khác, nỗi thù hận này tồn tại mãi mãi, oan oan tương báo không bao giờ dứt. Cái nghiệp này đã tạo rồi, trong quá khứ không biết nên đã tạo cái nghiệp này rồi, hiện tại điều quan trọng nhất là phải biết sám hối.

Sám hối quan trọng nhất là từ nay không tái phạm nữa, vậy mới gọi là chân thật sám hối. Không phải nói sám hối rồi lại tái phạm nữa, vậy thì chẳng có lợi ích gì. Về sau không tái phạm, còn phải nghĩ cách để mà khắc phục. Sự khắc phục tốt nhất chính là bảo vệ động vật, hộ sanh và phóng sanh, như vậy mới có thể hóa giải được oán nghiệp. Hơn nữa, đối với những oan gia này cũng đừng sợ hãi. Bạn sợ họ cũng chẳng có lợi ích gì, bạn nên nghĩ cách siêu độ cho họ, giúp đỡ họ, như vậy thì đúng. Những trường hợp như thế này, chư vị Cao tăng Đại đức vào thời xưa có rất nhiều tấm gương để cho chúng ta xem, chúng ta cần phải học hỏi. Cái ý niệm siêu độ này không bao giờ được quên, từng chút từng chút công

đức tu học trong đời này của chúng ta đều phải hồi hướng cho họ. Bạn không nên lo sợ là bạn đã hồi hướng công đức cho họ rồi thì bản thân mình không còn công đức nữa. Oán thân trái chủ của bản thân mình được hóa giải rồi, đó chính là đại công đức. Lợi người mới là thật sự là lợi mình, tự lợi chính là thật sự hại mình, đạo lý này bạn nên tỉ mỉ mà hiểu cho thấu đáo. Con người từ vô thủy kiếp cho đến ngày nay, khi còn mê chính là mê trong tự tư tự lợi. Thế gian đích thực là làm cho người ta ngộ nhận về sự, về lý này rất nhiều. Chúng ta không cẩn thận mà quan sát, phân biệt thì thường hay bị ngộ nhận.

Mấy năm trước đây, tôi ở Hồng Kông giảng Kinh, Đài truyền hình Á Thị Hồng Kông đến phỏng vấn tôi. Vị đó là Hà tiên sinh, là một người rất có uy tín. Ông ấy nói với tôi: "*Thưa pháp sư, người xưa thường hay nói, con người mà không vì mình thì trời tru đất diệt, tại sao mà nói câu này vậy? Ai mà chẳng vì bản thân mình? Vì bản thân mình là đạo lý hiển nhiên, đây chính là tự tư tự lợi là điều hiển nhiên*". Tôi liền trả lời ông ấy, câu nói này đã gây ngộ nhận cho rất nhiều chúng sanh. Tôi liền đưa ra thí dụ, Thích Ca Mâu Ni Phật cả một đời không vì bản thân mình, Khổng Tử cả một đời không vì bản thân mình, trong lịch sử có rất là nhiều nhân vật nổi tiếng đều là vì chúng sanh, không vì bản thân mình, trời đâu có tru họ, đất cũng đâu có diệt họ, ngược lại còn lưu danh mãi về sau. Thích Ca Mâu Ni Phật trên thế giới này vẫn lưu danh gần ba ngàn năm rồi, bao nhiêu người lễ lạy Ngài, bao nhiêu người cung kính Ngài. Câu này đã làm cho chúng sanh ngộ nhận. Tổn người nhất định là hại bản thân mình, nhất định không phải là lợi ích cho bản thân mình, đạo lý này nhất định phải hiểu.

Ông ấy còn hỏi tôi về tánh thiện tánh ác. Mạnh Tử chủ trương tánh thiện, Tôn Tử chủ trương tánh ác. Ông ấy hỏi tôi, rốt cuộc tánh người thế nào là thiện, thế nào là ác? Chủ trương tánh thiện tánh ác là cách nói của Hiền nhân, Thánh nhân không phải nói cách này. Thánh nhân nói như thế nào? Thánh nhân nói "*tánh tương cận, tập tương viễn*", nói thiện ác là tập tánh không phải là bổn tánh, cho nên chúng ta nhất định phải khẳng định tánh người vốn là thiện. Bạn xem, từ xưa dạy học cho trẻ thơ, câu đầu tiên trong "*Tam Tự Kinh*" là "*nhân chi sơ tánh bổn thiện*", điều này cùng với Phật pháp nói là hoàn toàn như nhau. Cái "*tánh bổn thiện*" này chính là trong Phật pháp đã nói "*tất cả chúng sanh đều có tánh Phật*". Phật tánh vốn là thiện, tại vì sao lại biến thành bất thiện vậy? Là do tập tánh, cái gọi là "*gần mực thì đen, gần đèn thì sáng*", là đã bị hoàn cảnh làm ô nhiễm rồi, không còn là bổn tánh nữa. Nếu như bạn hiểu được đạo lý này, chân tướng sự thật này, bạn mới hiểu được công tác giáo dục rất là quan trọng. Ở trong

nước ngoài nước, bạn nhìn xem, đại Thánh đại Hiền trên toàn thế giới, các Ngài xuất hiện ở trên thế gian này các Ngài làm việc gì? Đều là làm công tác giáo dục. Ngày nay đem Phật giáo xem là tôn giáo, Thích Ca Mâu Ni Phật nếu nghe được thì Ngài sẽ chảy nước mắt. Phật giáo không phải là tôn giáo, bạn hãy xem thử những ghi chép trong Kinh điển, những điều cả cuộc đời của Thích Ca Mâu Ni Phật Ngài đã làm chính là điều mà hôm nay chúng tôi nói: Giáo dục xã hội đa nguyên văn hóa. Giáo học của Ngài không phân biệt quốc gia, không phân biệt chủng tộc, cùng với Khổng Lão Phu Tử là như nhau, ai cũng đều được nhận sự giáo dục, lấy bản thân mình làm tấm gương. Từ nơi công tác giáo dục, Khổng Lão Phu Tử thực sự mà nói, các Ngài từ trong công việc giáo học thời gian hoàn toàn không dài lâu, nhưng cả cuộc đời của Ngài năng lực làm giáo dục xác thực là vô cùng thâm hậu. Thời gian giáo hóa chúng sanh thật sự chỉ có năm năm. Sự thành tựu của năm năm, tôi nghĩ là bản thân Ngài Khổng Phu Tử cũng không nghĩ đến. Trong ý nghĩ của Ngài thực tại mà nói là hy vọng thay thế quốc gia, thay thế thiên hạ (thiên hạ vào lúc đó chính là khu vực của Trung Quốc hiện nay), chính là vì tất cả nhân dân làm một chút việc tốt. Đích thực là Ngài muốn học theo Chu Công, học theo Quản Trọng. Vô cùng đáng tiếc, vào thời Châu Du Liệt Quốc, chư hầu các nước là các vị vua chẳng có ai dùng Ngài. Ngài cũng chẳng có cách nào khác là trở về quê nhà dạy học, không ngờ rằng sự giáo học này đã trở thành một tấm gương tốt cho vạn đời sau, làm cho cả đất nước Trung Quốc vẫn tôn kính Ngài mãi cho đến ngày hôm nay. Điều này Ngài chưa hề nghĩ đến. Nếu như vào thời đó thật sự có quốc gia nào mời Ngài làm quan Tể tướng, tôi nghĩ sự thành tựu của Ngài trong lịch sử Trung Quốc cũng chỉ có thể giống như sự thành tựu của Chu Công, Quản Trọng, không thể trở thành tấm gương cho vạn đời sau. Điều này đã nói rõ, thế gian này bất luận là ở trong nước hay ngoài nước, bất luận là ngày xưa hay ngày nay, công tác giáo dục là quan trọng hơn tất cả.

Xã hội ngày nay động loạn, nguyên nhân căn bản chính là do sự giáo dục của chúng ta bị lơ là. Việc giáo dục này là dạy điều gì? Là dạy bạn làm người. Nội dung dạy học của Thần Thánh, điều này chúng tôi trong lúc giảng thường hay nhắc đến, là dạy cho chúng ta hiểu được chân tướng tất cả pháp của vũ trụ, trong Kinh Phật nói thật tướng của các pháp, dùng lời hiện nay để nói là chân tướng của nhân sanh vũ trụ. Bạn nên hiểu cho rõ ràng, cho minh bạch, thì bạn mới biết được chúng ta phải làm người như thế nào, nên tiếp vật như thế nào. Cho nên tác dụng của công tác giáo dục chẳng qua là giúp cho bạn hiểu được mối quan hệ giữa người với người, mối quan hệ giữa con người và hoàn cảnh tự nhiên, mối

quan hệ giữa con người và thiên địa quỷ thần. Đây gọi là đạo, đây chính là đạo. Mối quan hệ đã hiểu rõ ràng rồi, chúng ta dùng cách thức như thế nào để mà sống, dùng cách thức như thế nào để mà xử sự, đối người, tiếp vật, đó chính là đức. Cho nên, Nho gia đã đề xuất ngũ luân, ngũ thường, bát đức. Đây là nội dung chủ yếu mà Thần Thánh giáo hóa tất cả chúng sanh. Hiệu quả của nó ra sao? Hiệu quả là trí huệ của con người mở ra, phá mê khai ngộ, biết được không những mối quan hệ giữa con người với con người có thể tương thân tương ái, mà còn có thể yêu cả vạn vật, có thể yêu thương cả thiên địa quỷ thần. Chính là nói mối quan hệ giữa người với người, con người với hoàn cảnh tự nhiên trong hoàn cảnh cuộc sống của chúng ta, con người với thiên địa quỷ thần là một tấm lòng yêu thương chân thật. Tấm lòng yêu thương đó chính là từ việc bạn chân thật hiểu được chân tướng sự thật thì tâm yêu thương của bạn mới có thể khởi lên được. Bạn chưa hiểu được chân tướng sự thật thì tâm yêu thương của bạn không khởi lên được. Tâm yêu thương đó chính là tánh đức ở trong bổn tánh vốn đã có. Hiện tại tâm yêu thương không có. Không có là do mê mất đi bổn tánh, không biết được tánh con người vốn là thiện. Tánh con người vốn thiện, tánh của vật cũng là thiện, điều này ở trong Phật pháp đã nói. Lý thể của tất cả vạn vật là pháp tánh, lý thể của tất cả động vật là Phật tánh, Phật tánh cùng với pháp tánh là cùng một tánh, chí thiện, bổn thiện, điều này không phải là do học mà được, mà là trong tự tánh vốn đầy đủ.

Chư Phật, Bồ Tát xem tất cả chúng sanh đều là chư Phật Như Lai, các Ngài nhìn từ chỗ nào? Các Ngài nhìn từ trên bổn tánh của bạn, nhìn từ trên bổn thiện của bạn, các Ngài không nhìn từ tập tánh. Cho nên từ trên bổn tánh bổn thiện mà xem thì tất cả chúng sanh vốn đã thành Phật. Bạn hiện nay vẫn là Phật, chẳng phải giả một chút nào, cho nên các Ngài tôn kính bạn. Mười Đại Nguyện Vương của Phổ Hiền Bồ Tát, nguyện thứ nhất các Ngài đã áp dụng, tại vì sao chúng ta làm không được? Chúng ta đã mê mất đi tự tánh rồi, không biết được tất cả chúng sanh vốn là thiện. Chúng ta chỉ nhìn thấy tập tánh, không biết được con người có bổn tánh; chúng ta nhìn tất cả vạn vật cũng là nhìn thấy tập tánh của chúng, không nhìn thấy được bổn tánh của chúng, cho nên tâm thanh tịnh, tâm bình đẳng, tâm chân thành, tâm yêu thương của chúng ta tất cả đều không khởi lên được. Nguyên nhân là ở chỗ này. Điều này phải nhờ vào giáo dục. Chỉ có tâm yêu thương bình đẳng thanh tịnh chân thành thật sự sanh khởi lên thì thế giới này mới có hòa bình, người dân mới biết tôn trọng lẫn nhau, kính yêu lẫn nhau, cùng nhau hợp tác, giống như người trong một nhà, không phân biệt quốc gia, không phân biệt tôn

giáo, giống như là anh chị em ruột thịt vậy. Bạn nói xem, thế giới này đẹp biết bao! Thế giới này chính là Thế giới Cực Lạc mà trong Kinh Phật đã nói. Hiện nay con người cầu mong hòa bình. Hòa bình phải từ chỗ này mà thâm nhập. Thế giới hiện nay, mọi người đều biết phần tử khủng bố rất nhiều, mỗi khu vực mỗi quốc gia đều rất lo lắng, phải làm thế nào để có thể hóa giải vấn đề khủng bố này.

Vấn đề khủng bố, kiểu xung đột này có thể được hóa giải. Tôi ở Úc Châu cũng có tham dự cùng với các vị giáo sư ở trường đại học – những người chuyên môn dạy chương trình này, chuyên nghiên cứu chương trình này. Tôi cùng với các vị giáo sư này tiến hành buổi tọa đàm, tôi nghe họ nói ra một số phương pháp. Sau khi tôi nghe xong, tôi nói: "Không được, các bạn không nên tiêu diệt". Họ dùng cách gì vậy? Dùng vũ lực ngăn chặn. Đây không phải là cách để giải quyết. Giải pháp chân thật là phải hóa giải thù hận, hóa thù thành bạn, hóa oán thành thân, vậy mới có thể hóa giải được. Họ nghe tôi nói cách này, họ nói: "*Thưa pháp sư, cách của Ngài là chủ nghĩa lý tưởng, là không phù hợp với thực tế, Ngài lấy ân huệ đối đãi với họ, còn họ thì dùng bạo lực đối với Ngài*". Cách nhìn của họ xem ra rất cạn cợt, chưa đủ sâu. Cho nên chân thật giải quyết vấn đề này là phải dựa vào giáo dục, phải nhờ vào sự giáo dục của Thánh Hiền.

Bắt đầu làm từ đâu? Từ bản thân của chúng ta mà bắt đầu, trước tiên là hóa giải xung đột của chính bản thân mình. Bản thân xung đột điều gì? Ở trong Phật pháp có nói, xung đột của bổn tánh và tập tánh, đây mới chính là cái gốc. Lời nói này họ cũng khó hiểu, đây là danh từ Phật học họ rất ít tiếp xúc. Tôi liền nói với họ cách khác, là xung đột của tự lợi và lợi tha, điều này thì mọi người dễ hiểu. Mỗi người chúng ta đều có sự xung đột của tự lợi và lợi tha, sự xung đột này đối lập không thể hóa giải, thế giới đừng mong có hòa bình. Bạn muốn cầu cho thế giới hòa bình thì trước tiên bạn phải đem sự xung đột của tự lợi và lợi tha ở trong nội tâm của bạn mà hóa giải. Buông bỏ tự lợi, niệm niệm là lợi ích cho chúng sanh, thân tâm của chúng ta phải vui vẻ, các cơ quan bộ phận thân thể của chúng ta phải hòa mục, không nên phát sanh sự xung đột, thân thể của bạn tự nhiên khỏe mạnh.

Tại sao con người sanh bệnh? Sanh bệnh chính là các bộ phận bên trong cơ thể của bạn không hợp tác với nhau, phát sinh xung đột, cho nên bạn phải trị bệnh. Việc trị bệnh này cũng giống như phẫu thuật ngoại khoa, đó không phải là trị bệnh tận gốc. Trị bệnh tận gốc là trị từ nội tâm, đem sự mâu thuẫn từ trong tâm mà hóa giải, các bộ phận này mới hồi phục sự hợp tác. Hai bên đều phải tôn trọng nhau, nhất định không có vị trí thứ hai. Điều này trong Phật pháp thật là cao minh.

Bạn xem, Hai Mươi Lăm Viên Thông Chương trong "Kinh Lăng Nghiêm", mỗi thứ đều là đứng nhất, không có điều nào đứng thứ hai, như vậy mới giải quyết được vấn đề. Các bộ phận trên cơ thể này của chúng ta, mắt đứng thứ nhất, tai cũng đứng thứ nhất, mũi cũng là đứng nhất, mỗi một bộ phận đều là đứng nhất, thân thể sẽ khỏe mạnh. Nếu như nói mắt của bạn đứng nhất, các bộ phận khác đứng thứ hai, thứ ba thì bạn đã bị bệnh rồi, nghiêm trọng thì sẽ tử vong. Xã hội của chúng ta cũng là như vậy, không kể là quốc gia lớn hay nhỏ, mỗi quốc gia đều là đứng nhất. Ở trong một đoàn thể, như Chủ tịch Hội đồng Quản trị hay Giám đốc công ty, cho đến nhân viên lao công ở cấp dưới, mỗi người đều là đứng nhất thì công ty của họ mới mạnh. Chủ tịch Hội đồng Quản trị đứng nhất, Giám đốc cũng đứng nhất, nhân viên mỗi người cũng đều đứng nhất, đối đãi bình đẳng. Tại sao vậy? Vì công việc của bản thân mỗi người đều làm đến tận tâm tận lực, họ làm sao mà không đứng nhất được chứ. Nếu như bạn nói ông chủ đứng nhất, nhân viên thì đứng thứ hai, thứ ba thì công ty của bạn không có triển vọng rồi. Tại sao vậy? Sự kết hợp lợi hại, không phải là đạo lý. Khi gặp phải sự khốn khó, mọi người sẽ bỏ bạn, vậy là tan rã, sự kết hợp về đạo lý không có. Càng khó khăn càng gian khổ, mọi người cùng nhau nỗ lực để mà duy trì thì công ty không bị tan rã, công ty sẽ được hưng thịnh trở lại. Giống như con người sau khi bị bệnh, bạn hiểu được đạo lý này thì bạn sẽ trở lại khỏe mạnh, không đến nỗi phải chết. Đây là một đạo lý lớn, chúng ta phải tỉ mỉ mà thể hội, phải học tập.

Cho nên, giáo huấn của Thánh Hiền thật sự là quý báu, đặc biệt là Phật pháp. Phật pháp thật sự so với Kinh sách của các tôn giáo khác thì nói rõ ràng hơn, nói thấu triệt hơn. Điều lợi ích lớn nhất của Phật giáo là không phải sau Phật khi nói xong thì chúng ta hoàn toàn phải nghe theo lời của Ngài, phải phục tùng Ngài, phải đi theo Ngài, mà điều Phật nói là tín - giải - hành - chứng, cuối cùng là để cho bạn chứng thực lời của Phật đã nói không sai. Chứng thực điều gì? Điều Phật đã nói, điều Phật đã làm đều là được lưu xuất ra từ trong tự tánh, hay nói cách khác, Ngài cùng với tự tánh tương ưng, chính là tương ưng với đức năng vốn có trong tự tánh. Chúng ta cứ y theo cách này mà học tập, thông qua kết quả học tập không ngừng nâng cao cảnh giới, dần dần từng bước một sẽ chứng minh được tất cả những điều Phật đã nói thật sự là tương ưng với tánh đức.

"*Tánh đức*", danh từ này người mới học Phật cũng khó hiểu, nên nói một cách khác là tương ưng với quy luật của tự nhiên. Con người không thể đi ngược với tự nhiên, đi ngược lại với tự nhiên thì sẽ sinh bệnh. Bạn xem, thân thể con người, cha mẹ sanh ra cái thân thể này, mỗi một bộ phận đều vận hành theo tự

nhiên của nó. Nếu bạn đi ngược với tự nhiên, bạn muốn sửa đổi nó thì phiền phức của bạn lớn rồi. Vấn đề đi ngược lại với tự nhiên nổi bật nhất hiện nay là sửa sắc đẹp, họ muốn thay đổi diện mạo của họ nên đến thẩm mỹ viện sửa sắc đẹp. Có rất nhiều người, tôi thấy có cả người học Phật, sau vài tháng sửa sắc đẹp thì không dám gặp ai nữa, khuôn mặt đã hỏng rồi. Đây là đi ngược lại tự nhiên, là thí dụ rõ ràng nhất. Phật dạy cho chúng ta phương pháp làm đẹp tốt nhất: "Tướng tùy tâm chuyển". Tâm của bạn thiện thì tướng mạo liền thiện, tâm của bạn đẹp thì tướng mạo của bạn liền đẹp, tướng tùy tâm chuyển. Cách này là tương ưng với quy luật của tự nhiên. Cho nên bạn xem, ở trên Kinh Phật đã nói tướng mạo của Phật là 32 tướng 80 vẻ đẹp. Mỗi một tướng mạo đều là quả báo, quả là do nhân. Phật dạy bạn tu nhân, bạn có thể được quả báo. Tôi thường hay nói, quả báo trước tiên là tướng mạo thay đổi, tiếp theo đó là thể chất của thân thể bạn thay đổi, sau đó là hoàn cảnh cuộc sống của bạn thay đổi, rất là rõ ràng, tất cả tùy thuận tự nhiên mà thay đổi, đổi ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ. Không cần phải mỗi ngày mong tưởng, nếu như tôi muốn thay đổi, mỗi ngày tôi đều soi tướng mạo của mình trong gương, tướng mạo của tôi tại sao vẫn chưa thay đổi? Vậy thì bạn không có cách thay đổi rồi. Tại sao vậy? Bạn đã xen tạp vọng tưởng ở bên trong. Vọng tưởng không thể thay đổi được. Cho nên lời của người xưa nói rất là có lý: "*Chỉ hỏi việc trồng trọt, đừng hỏi việc thu hoạch*". Bạn chỉ cần tu cho tâm bạn thiện.

A Di Đà Phật!

Cẩn dịch: Vọng Tây cư sĩ